

ONTWERPBESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN GELDERLAND

nr. MPM2935

Wet milieubeheer

1 AANVRAAG

1.1 Algemeen

Op 10 oktober 2006 hebben wij een aanvraag ontvangen van Electrabel Nederland N.V. (verder te noemen Electrabel), Dr. Stolteweg 92 te Zwolle om een vergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer voor haar inrichting gelegen aan de Weurtseweg 460 te Nijmegen en wel voor het veranderen en het in werking hebben na die verandering van de gehele inrichting. De aanvraag is ingekomen met een bijbehorend milieueffectrapport.

De vergunningaanvraag voor de inrichting betreft een voornamelijk met steenkolen gestookte eenheid van de Centrale Gelderland (CG13). Electrabel wil de mogelijkheid om meer biomassa mee te stoken. Het gaat daarbij om een jaarlijkse inzet van maximaal 8 PJ biomassa. De voorgenomen activiteit is geheel in lijn met het beleid van de overheid om binnen milieuhygiënische randvoorwaarden door middel van energietेरugwinning met een hoog rendement bij te dragen aan (primaire) energiebesparing, hoogwaardige verwerking van afvalstoffen en reductie van CO₂-emissies. Bij de aanvraag is voor het meestoken van biomassa een milieueffectrapport (MER) gevoegd.

Om het voornemen gestalte te geven, zullen nieuwe voorzieningen moeten worden gebouwd. Het gaat hierbij met name om een nieuwe opslaghal, enkele silo's, maalinstallaties en kleine olietanks. Deze voorzieningen zijn geprojecteerd op het terrein van de inrichting. In de nieuwe situatie zullen deze voorzieningen integraal onderdeel uitmaken van de bedrijfsvoering van de centrale.

De aangevraagde maximale capaciteit van CG13 is ca. 600 MW elektrisch vermogen (ca. 47 PJ per jaar). Daarmee valt de inrichting onder bijlage I, categorie 1.3 sub b en onder categorie 28.4 sub e van bijlage I bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Op grond daarvan zijn wij het bevoegd bestuursorgaan voor het beslissen op de vergunningaanvraag.

De vergunning wordt aangevraagd voor onbepaalde tijd.

De inrichting is gelegen aan de Weurtseweg 460 te Nijmegen, kadastraal bekend gemeente Neerbosch, sectie G, nr. 397.

De eenheid CG13 is een gpbv-installatie in de zin van de Wet milieubeheer. Een gpbv-installatie is een installatie die aangewezen is in de IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control) 96/61/EG). CG13 is een installatie die is aangewezen in bijlage I onder 1.1 "Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW". De op deze Europese richtlijn gebaseerde BREF (Reference Document on Best Available Techniques) voor grote stookinstallaties heeft betrekking op CG13. Daarnaast zijn de BREF koelsystemen, de BREF op- en overslag, de BREF Monitoring, de BREF Economics & Cross media effects en de BREF Energy efficiency van toepassing.

Wij hebben de revisieaanvraag om een Wet-milieubeheervergunning ingeschreven onder nummer MPM2935.

1.2 Vergunde situatie

Electrabel beschikt over de volgende in de tabel genoemde vergunningen.

Wettelijke basis	soort vergunning of melding	installatie	datum	kenmerk
Wet inzake de luchtverontreiniging	verg.	G13	24-aug-77	1334/714-AJZ
Wet inzake de luchtverontreiniging	aanvulling	G13	16-mrt-82	MH318/5-MH304
Hinderwet	verg.	G13,11,12,ROI	7-jul-83	MH1158
Wet geluidhinder	verg.	G13,11,12,ROI	7-jul-83	MH1158
Hinderwet	verg.	Parkeerterrein, 150 kV station, 50 kV station, 50/6kV-verd. Inrichting	3-jul-86	MH86.5552
Hinderwet	verg.	Snelstar ketel	3-jul-86	MH86.5567
Hinderwet	verg.	Laboratorium, magazijn, gas, olieopslag	19-dec-89	MW89.8473-MW3108
Hinderwet	verg.	Hulpketelinstallatie	19-feb-91	MW90.36385-MW3102
Hinderwet	verg.	Magazijn	jun-92	MW91.28124
Wet inzake de luchtverontreiniging en hinderwet	verg.	deNOx	21-okt-92	MW92.30577-6031020
Wet milieubeheer	verg.	Bijstoken hout	11-feb-94	MW92.59956 – 6093020
Wet milieubeheer	verg.	Lekolietank, smeerkonfainer	5-jul-94	MW94.40231
Wet milieubeheer	verg.	Bijstoken van hout	25-nov-97	MW97.12812
Sectie B				
Hinderwet	verg.	Kolenpark	18-apr-86	MH85.1429

Daarnaast is er een Wvo-vergunning van kracht die op 29 november 1994 is afgegeven door de Minister van Verkeer en Waterstaat en een wijzigingsvergunning die is afgegeven op 6 december 2005.

Tot slot is er door ons, op 25 februari 1992 een onttrekkingsvergunning afgegeven in het kader van de Grondwaterwet.

1.3 Aanleiding en inhoud vergunningaanvraag

De aanvraag bestaat uit een niet-technische samenvatting, een statisch deel en een dynamisch deel. In het statische deel wordt de inrichting beschreven en worden de activiteiten en de bijbehorende emissiesplafonds aangevraagd. Dit zijn de hoofdstukken 1 tot en met 4 van de aanvraag. Het dynamische deel van de aanvraag vormt de onderbouwing van de aangevraagde emissiesplafonds in het statische deel. Het dynamische deel wordt gevormd door de bijlagen van de aanvraag.

De aangevraagde activiteiten van de inrichting staan beschreven onder hoofdstuk 3 van de aanvraag. In hoofdstuk 4 zijn de bijbehorende milieueffecten beschreven. De hoofdstukken 1 tot en met 4 zijn als statisch deel aan deze vergunning verbonden. Daarnaast is een aantal plannen aan de vergunning verbonden en de kennisgeving in het kader van de BRZO. Op grond van de kennisgeving is Electrabel PBZO-plichtig (PreventieBeleid Zware Ongevallen).

De aanleiding voor Electrabel voor de aanvraag is haar wens om met CG13 jaarlijks méér biomassa te gaan meestoken tot jaarlijks 8 PJ.

In 1997 zijn, om de mondiale klimaatverandering tegen te gaan, in Kyoto internationale afspraken gemaakt over de terugdringing van de emissies van broeikasgassen. De betreffende verdragsbepalingen zijn in februari 2005 in werking getreden. Ook Nederland zal de emissies van broeikasgassen jaarlijks structureel moeten verminderen. Teneinde daaraan te kunnen voldoen zal duurzame energie, dat wil zeggen energie gewonnen uit hernieuwbare bronnen, de komende jaren een substantieel aandeel moeten krijgen in de nationale energievoorziening. In de Uitvoeringsnota Klimaatbeleid heeft het kabinet beschreven dat in het jaar 2010 het aandeel duurzame energie 5% zal moeten bedragen. Naar verwachting zal bijna de helft daarvan worden opgebracht door de energiewinning uit biomassa en afval. Het meestoken van afval en biomassa in kolencentrales draagt bij aan het realiseren van de CO₂-reductie-doelstelling, aan besparing van fossiele brandstoffen en vermindering van de hoeveelheid te storten afvalstoffen.

Met inachtneming van het bepaalde in het klimaatbeleid en het op 24 april 2002 met de Ministeries van EZ en VROM gesloten Convenant "Kolencentrales en CO₂-reductie", is Electrabel voornemens de capaciteit voor secundaire brandstoffen verder uit te breiden van ca. 2 PJ per jaar naar maximaal 8 PJ per jaar. Derhalve worden naast kolen de volgende (afval)stoffen-biomassa aangevraagd.

(Afval)stoffen (biomassa)	Bijbehorende EURAL-code
Palmpitkorrel	02.01.03, 02.01.99, 02.03.04, 02.03.99
Snoeihoutmix	02.01.07, 02.01.99
Houfracctie uit groencompostering	19.05.02, 19.05.03, 19.05.99
Cacaodoppen	02.01.03, 02.01.99, 02.03.04, 02.03.99
Houtspaanders	03.01.05 c, 03.01.99
Rijst residupellets	02.01.03, 02.01.99, 02.03.04, 02.03.99
Maïs residupellets	02.01.03, 02.01.99, 02.03.04, 02.03.99
Eucalyptusresidu	02.01.07, 02.01.99, 03.01.01, 03.01.99
Olijf residu	02.01.03, 02.01.99, 02.03.04, 02.03.99
Houtpellets	15.01.03
Tarwegries	n.v.t.
Tall oil pitch	n.v.t.
Houtskool	n.v.t.
Bagasse (van suikerriet)	02.0.99,02.04.99, 02.07.99

* Indien de in de tabel genoemde biomassa de juridische status "afvalstof" heeft dan is de in de tabel genoemde EURAL-code van toepassing.

Het verstoken van de genoemde biomassa en steenkool heeft tot gevolg dat er emissies naar de lucht en naar het oppervlaktewater plaatsvinden. Om deze emissies te beperken zijn in de aanvraag voorzieningen aangegeven in de vorm van een DeNO_x-installatie, een elektrostatisch filter en een rookgasontzwavelingsinstallatie (ROI), bezink- en opvangbekkens.

Omwille van het overzicht is een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning, waarin de reeds vergunde/gemelde activiteiten worden meegenomen, aangevraagd (een revisievergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer). Gelet op de leeftijd van de bestaande vergunningen is een actualisatie gewenst. De revisievergunning moet gebaseerd zijn op de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming of beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu.

2 MER

2.1 Inhoud MER

Bij de aanvraag is een milieueffectrapport (MER) gevoegd voor het meestoken van biomassa in CG13. Met het uitbrengen van een startnotitie op 13 mei 2005 is een procedure gestart om te komen tot een MER. De grond voor de procedure is gelegen in het Besluit milieueffectrapportage 1994, onderdeel C, categorie 18.4 en onderdeel D, categorie 22.1 van de bijlage.

In het MER is o.a. aandacht besteed aan verschillende alternatieven: het nulalternatief, het nul(min)alternatief, de voorgenomen activiteit en varianten daarop en het meest milieuvriendelijk alternatief.

Het nulalternatief bestaat uit het jaarlijks stoken van 1.200 kton steenkool en het jaarlijks meestoken van 60 kton houtspaanders, 60 kton tarwegries en 50 kton palmoliederivaat. Dit alternatief is niet conform de vergunde situatie. Na het gereedkomen van het MER is namelijk de melding van 50 kton palmoliederivaat komen te vervallen. Wat betreft de emissiesituatie verschillen het beschreven nulalternatief en de actuele vergunde situatie enigszins, maar niet zodanig dat het nulalternatief als vergelijkingsmateriaal geen waarde meer heeft.

Het nul(min)alternatief behelst in dit MER het scenario waarin niet langer kolen worden vervangen door alternatieve brandstoffen. De reden om hier toch aandacht aan te schenken, is om de effecten van meestoken beter in de context te kunnen plaatsen.

In het MER zijn varianten beschreven op de voorgenomen activiteit die betrekking hebben op de wijze van aanvoer (drie vervoersvarianten zoals beschreven in bijlage 10) en het terugbrengen van de emissievracht in relatie tot de GAVO (lekkage minimalisatie en amoveren GAVO). Aanvullend komt het aanbrengen van roetfilters op de vrachtwagens aan de orde als vervoersvariant.

Het beschreven meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) is een samenvoeging van elementen uit beschouwde alternatieven en varianten die leidt tot de beste mogelijkheden voor de bescherming van het milieu.

Gezien de beperkte verschillen in de effecten tussen de alternatieven, in combinatie met het gegeven dat de primaire doelstelling van de voorgenomen activiteit het verlagen van CO₂-emissies uit fossiele brandstof is, noopt de effectvergelijking in het MER ertoe te concluderen dat het meest milieuvriendelijk alternatief in dit geval de voorgenomen activiteit zelf is.

2.2 MER-procedure

Op 13 mei 2005 hebben wij een startnotitie ontvangen, waarvan wij vervolgens openbaar kennis hebben gegeven. Hierop is een aantal inspraakreacties ingediend. De richtlijnen voor het MER zijn door ons vastgesteld conform het daartoe door de Commissie voor de milieueffectrapportage uitgebracht advies, op 8 augustus 2005. Het MER is tegelijk met de vergunningaanvraag op 10 oktober 2006 ingediend.

2.3 Advies naar aanleiding van het MER

De Commissie voor de m.e.r. heeft per brief d.d. 19 januari 2007 het toetsingsadvies (19 januari 2007, rapportnummer 1607-106) aan ons toegestuurd.

Algemeen oordeel

De Commissie voor de m.e.r. geeft aan dat het MER voldoet aan de richtlijnen die door het bevoegd gezag zijn vastgesteld. Het MER, inclusief aanvulling en de aanvraag revisievergunning Wet milieubeheer geven een voldoende duidelijke beschrijving van de voorgenomen activiteit, de beschouwde alternatieven en de effecten daarvan op het milieu.

Hoewel de commissie een tekortkoming ten aanzien van natuur constateerde is er in het algemeen sprake van een MER dat met grote zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Er is daardoor in het algemeen goede en bruikbare informatie beschikbaar gekomen om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming.

Aanbevelingen

De commissie plaatst nog enkele aanbevelingen ten aanzien van enkele onderdelen van het MER.

- a De commissie beveelt aan om een aanvullend onderzoek te doen op het voorkomen van de vijf kwalificerende soorten in het Natura 2000-gebied dat een akoestische verstoring kent van meer dan 43 dB(A). Hiermee kan vastgesteld worden of er wel of geen significante gevolgen zijn te verwachten. Betrek in dit onderzoek cumulatie met andere activiteiten. Vanwege eventuele maatregelen, die naar aanleiding van de bevindingen getroffen dienen te worden, acht de commissie het van belang dat deze informatie aanwezig is voordat de vergunning inzake Wet milieubeheer wordt verleend.
- b De commissie beveelt aan om bij de verdere besluitvorming rekening te houden met de mogelijkheid van extra vervoersbewegingen per as en/of per schip. Aanbevolen wordt om bij het monitorings- en evaluatieprogramma het aantal vervoersbewegingen en de daarbij behorende emissies te kwantificeren om zodoende een goed inzicht te verkrijgen in de netto CO₂-reductie.
- c De commissie beveelt aan om bij de besluitvorming aandacht te besteden aan het acceptatiebeleid van biomassa in relatie tot energieverbruik en zo nodig voorwaarden op te nemen in het monitorings- en evaluatieprogramma.
- d De commissie beveelt aan om bij de besluitvorming aandacht te besteden aan de ontwikkeling van de emissies fijn stof, SO₂, HCl en HF door hiervoor in het monitorings- en evaluatieprogramma voorwaarden op te nemen.
- e De commissie beveelt aan om bij de besluitvorming aandacht te besteden aan de mogelijkheden om in de praktijk concentraties van verontreinigingen in de biomassa te beperken door een acceptatiebeleid en zo nodig voorwaarden op te nemen in het monitorings- en evaluatieprogramma.

Ten aanzien van de bovengenoemde aspecten hebben wij het volgende overwogen.

Ad a

Naar aanleiding van deze aanbeveling hebben wij Electrabel verzocht het aanvullende onderzoek op het voorkomen van de vijf kwalificerende soorten uit te voeren aangevuld met een onderzoek naar soorten waar voor instandhoudingsgronden zijn geformuleerd. Het resultaat van het onderzoek hebben wij van Electrabel op 7 februari 2007 ontvangen. Uit het onderzoek blijkt dat er met zekerheid kan worden gesteld dat er geen significante gevolgen te verwachten zijn veroorzaakt door onderhavige activiteit. De resultaten van het onderzoek zijn betrokken bij ons besluit over de vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

Ad b

Naar aanleiding van deze aanbeveling zullen wij de gewijzigde vervoersbewegingen per as en/of per schip evalueren in het monitorings- en evaluatieprogramma (voorschrift 12.1.1.c). Hiertoe hebben wij in onze beschikking vastgelegd dat Electrabel de hiertoe relevante gegevens zal monitoren en jaarlijks bij ons zal indienen (voorschrift 1.1.28).

Ad c

Naar aanleiding van deze aanbeveling zullen wij het acceptatiebeleid van biomassa in relatie tot energieverbruik evalueren in het monitorings- en evaluatieprogramma (voorschrift 12.1.1.e). Hiertoe hebben wij in onze beschikking vastgelegd dat Electrabel de relevante gegevens hiertoe zal monitoren en jaarlijks bij ons zal indienen (voorschrift 1.1.30).

Ad d

De emissies van fijn stof, SO₂, HCL en HF worden continu door Electrabel gemonitord. Naar aanleiding van deze aanbeveling zullen wij deze emissies evalueren in het monitorings- en evaluatieprogramma.

Ad e

In de vergunning hebben wij een acceptatiebeleid vastgelegd gericht op het beperken van concentraties van verontreinigingen in de aangevoerde biomassa (Besluit onder IV).

2.4 Conclusie

Op grond van al het vorenstaande zijn wij van oordeel dat het gestelde in het MER en de daaraan ten grondslag liggende onderzoeken ons in staat stellen het milieubelang een volwaardige rol te laten spelen bij de besluitvorming over de voorgenomen activiteit.

3 DE PROCEDURE

3.1 Algemeen

Met betrekking tot deze vergunningaanvraag wordt de in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en hoofdstuk 7, 8, 13 en 14 van de Wet milieubeheer voorgeschreven procedure gevolgd.

Bij de procedure zijn de volgende instanties/organen als adviseur of anderszins betrokken:

- het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Nijmegen, Beuningen, Heumen, Wijchen, Groesbeek, Ubbergen, Overbetuwe en Lingewaard en de Burgemeester van Nijmegen;
- VROM-Inspectie Regio Oost;
- het college van dijkgraaf en heemraden van het waterschap Rivierenland;
- het college van Bestuur van de Stadsregio Arnhem-Nijmegen (KAN);
- Rijkswaterstaat Oost-Nederland;
- de Commissie voor de milieueffectrapportage;
- Regionale Brandweer Gelderland Zuid en de Brandweer Nijmegen;
- het Ministerie van VROM, directie afvalstoffen;
- de Arbeidsinspectie;
- gemeente Kranenbrug (D) en de landsregering van Nordrheinland-Westfalen (D).

3.2 Beoordeling aanvraag

De aanvraag voldoet aan de vereisten die zijn gesteld bij en krachtens de Wm, aan hoofdstuk 5 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Gelet op het voorgaande nemen wij de aanvraag van Electrabel in behandeling.

3.3 Publicatie MER en aanvraag

Het MER, de richtlijnen inzake de inhoud van het MER en de overige op het MER betrekking hebbende stukken en de vergunningaanvraag met daarop betrekking hebbende stukken hebben van 2 november tot en met 13 december 2006 ter inzage gelegen.

Naar aanleiding van het MER zijn geen zienswijzen ingediend.

Conform het advies van de Commissie voor de m.e.r zijn tegelijk met het ter inzage leggen van de ontwerpbeschikking de aanvulling op het MER van Electrabel van januari 2007 (Habitat toets (CG13)) en het rapport van Electrabel d.d. 7 februari 2007 (soorten onderzoek), plus het in het MER van september 2006 abusievelijk weggevalen hoofdstuk 8 van het MER alsnog ter inzage gelegd.

3.4 Reacties naar aanleiding van de aanvraag

Naar aanleiding van de aanvraag heeft het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (Rijkswaterstaat) een advies bij ons ingediend, d.d. 11 december 2007.

Het advies is hieronder samengevat weergegeven gevolgd door onze reactie.

a Beste beschikbare technieken

De IPPC-scan van de Centrale Gelderland vermeldt delen van de installatie waar nog niet voldaan wordt aan de BBT. Voor het onderdeel vloestofdichte voorziening heeft Electrabel een melding op grond van artikel 7, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) bij Rijkswaterstaat ingediend waarin de gevolgen van de aanleg van een vloestofdichte voorziening onder het kolenpark ten aanzien van de lozingssituatie worden beschreven. Rijkswaterstaat heeft de melding met overeenkomstige toepassing van artikel 8.19 Wet milieubeheer beoordeeld. Omdat de voorgenomen verandering niet leidt tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater dan ingevolge de vigerende vergunning op grond van de Wvo is toegestaan is Rijkswaterstaat van mening dat die vergunning niet gewijzigd behoeft te worden.

Electrabel onderzoekt nog op welke wijze met het slakkenbed kan worden voldaan aan de BBT. Indien noodzakelijk zal Rijkswaterstaat de Wvo-vergunning met het oog hierop ambtshalve aanpassen.

b Milieurisicoanalyse

Rijkswaterstaat kan instemmen met de bij de aanvraag gevoegde MRA. De gepresenteerde risico's liggen binnen het verwaarloosbaar risicogebied in het CIW-referentiekader. Rijkswaterstaat vraagt aandacht bij ons voor het toezicht op het daadwerkelijk uitvoeren van de genoemde maatregelen.

c Productopvang en bluswateropvang

Bij calamiteiten worden vrijkomende stoffen via de riolering naar de pompput getransporteerd. De pomput biedt onvoldoende mogelijkheden om te voorkomen dat de stoffen rechtstreeks op het oppervlaktewater worden geloosd. Daarnaast dient overwogen te worden of verontreinigd bluswater direct geloosd kan worden of dat er opvangcapaciteit moet worden gecreëerd teneinde gecontroleerde afvoer van verontreinigd bluswater mogelijk te maken.

d Coördinatie

Rijkswaterstaat acht een gecoördineerde behandeling van aanvragen ingevolge de Wm en de Wvo nu niet noodzakelijk.

Ad a

De melding van Electrabel aan Rijkswaterstaat is de legalisering voor de Wvo van de vloeistofkerende voorziening, die in de revisievergunningaanvraag is opgenomen.

Ad b

Het plan van aanpak van de MRA is onderdeel van onze vergunning. In het kader van het toezicht op de vergunning zal uitvoering van het plan van aanpak gecontroleerd worden.

Ad c

Ten aanzien van de opvang van gevaarlijke stoffen zijn de volgende voorzieningen binnen de inrichting aanwezig.

Gevaarlijke stof	Opvangvoorziening
Huisbrandolie	Bunkerleiding ligt in een afgesloten betonnen kolentransporttunnel met een inhoud die meer dan toereikend is om in geval van brand het bluswater op te vangen. Vanuit de kolentransporttunnel komt de bunkerleiding in het omwalde tankenpark, alwaar de HBO-tank is gesitueerd.
Dieselolie	Alle dieselolietanks staan op of in een lekbak.
Smeerolie hoofd-/hulpturbine	Opslag loopt bij een calamiteit af in een calamiteitentank van ca. 50 m ³ .
Natronloog Zoutzuur Zwavelzuur	Bij een calamiteit tijdens het lossen kan de vrijgekomen stof in de neutralisatieput gespoten worden. Bij een calamiteit met de in pandige opslagvoorziening stroomt de vrijgekomen stof in de neutralisatieput.

Regelvloeistof	Opslag loopt bij een calamiteit af in een calamiteitentank van ca. 50 m ³ .
Ammonia	Bij een calamiteit tijdens het lossen komt de vrijgekomen ammonia in de lekbak. De aanwezige lekbak kan de volledige inhoud van een tankwagen bergen. Bij een calamiteit met de opslagvoorziening stroomt de vrijgekomen ammonia over de bodem en kan in geen geval, via afstroom, het oppervlaktewater bereiken.

Ten aanzien van bluswateropvang kan het volgende gesteld worden.

Bij een brand in de centrale stroomt bluswater in de kelder van het gebouw. Door de afvoer naar het rioolgemaal af te sluiten kan de kelder als bluswateropvang dienen. De inhoud van die kelder is meer dan toereikend om in geval van een maatgevende brand gedurende meer dan twee uur het bluswater op te vangen.

In het geval van een brand in de opslag van hout in de houtfabriek stroomt het bluswater in eerste instantie in de kelder van de houtbunker. De inhoud van die kelder is qua inhoud ontoereikend voor de opvang van grote hoeveelheden bluswater. Bij een grotere brand zal vrij snel bluswater naar buiten stromen en via de hemelwaterriolering naar het oppervlaktewater afstromen.

Wij merken hierbij op dat bij brand in de houtfabriek geen gevaarlijke stoffen vrijkomen.

Ad d

Wij delen de mening van Rijkswaterstaat.

4 AFSTEMMING WET MILIEUBEHEER MET ANDERE WET- OF REGELGEVING

4.1 Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Er is sprake van een inrichting van waaruit stoffen als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) in het oppervlaktewater worden gebracht. Rijkswaterstaat Directie Oost-Nederland heeft een Wvo-vergunning afgegeven voor lozings vanuit de inrichting.

Zoals uit paragraaf 3.4 blijkt, volstaat de vigerende lozingsvergunning van Rijkswaterstaat nu nog.

De koelwaterlozing van de centrale is getoetst aan de nieuwe NBW-beoordelingssystematiek (Nationaal Bestuursakkoord Water) voor warmtelozingen. Naar aanleiding hiervan is in december 2006 de bestaande lozingsvergunning van Electrabel Nederland N.V. hierop aangepast middels een wijzigingsvergunning Wvo.

Het waterschap Rivierenland heeft op 23 juni 2006 schriftelijk bericht, dat een vergunning van het waterschap ingevolge de Wvo niet nodig is.

Gecoördineerde behandeling van vergunningaanvragen is derhalve niet aan de orde.

4.2 Wet op de Ruimtelijke Ordening

De activiteiten van Electrabel passen in het vigerende bestemmingsplan.

4.3 Natuurbeschermingwet 1998

De CG13 ligt op korte afstand van het Natura 2000-gebied (Vogelrichtlijngebied) Uiterwaarden van de Waal. De inrichting heeft mogelijk een verstrend effect op de vogels in dit gebied. Electrabel heeft daarom een vergunning nodig op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Voor het besluit over die vergunning zijn wij bevoegd gezag. Een vergunningaanvraag is bij ons ingediend. Aan de hand daarvan beoordelen wij de eventuele gevolgen van het in bedrijf zijn van de inrichting voor natuurwaarden, alsmede de toelaatbaarheid daarvan. Er vindt geen procedurele coördinatie plaats. Inhoudelijke afstemming heeft wel plaatsgevonden. Met het opstellen van een (ontwerp)beschikking op de aanvraag ingevolge de Wm is gewacht op de afweging van de belangen die met de Natuurbeschermingwet beschermd moeten worden.

5 AFSTEMMING MET RIJKS- EN PROVINCIAAL BELEID

5.1 Doelmatige verwerking van afvalstoffen

Algemeen

Ingevolge artikel 8.8, tweede lid, onder b, van de Wm moeten wij bij de beslissing op deze aanvraag rekening houden met het bepaalde in artikel 10.14 van de Wm. Volgens dit artikel moet rekening worden gehouden met het geldende afvalbeheerplan voor wat betreft het beheer van afvalstoffen. Voor zover het afvalbeheerplan daarin niet voorziet, moet rekening worden gehouden met de voorkeursvolgorde, aangegeven in artikel 10.4, en de criteria in artikel 10.5, eerste lid, van de Wm. Ingevolge deze artikelen kan een vergunning voor het beheer van afvalstoffen uitsluitend worden verleend als het beheer met het oog op de prioriteitenvolgorde - -preventie, hergebruik, nuttige toepassing, verbranden en storten - op effectieve en efficiënte wijzen geschiedt en een effectief toezicht op het beheer van afvalstoffen mogelijk is. De voorkeursvolgorde en de elementen van doelmatig beheer van afvalstoffen zijn nader uitgewerkt in het Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP).

Het LAP (inclusief de later vastgestelde wijzigingen) vormt het toetsingskader voor aanvragen om een Wm-vergunning die betrekking hebben op het inzamelen, opslaan (en overslaan) en/of het be-/verwerken van (gevaarlijke) afvalstoffen. Naast algemeen geldende bepalingen bij vergunningverlening bevat het LAP voor de meest voorkomende afvalstromen specifieke sectorplannen. Deze sectorplannen bevatten aanvullingen of afwijkingen van de algemene bepalingen en vormen een uitwerking van het beleidskader.

Doelmatigheidsbeoordeling afvalstoffen

Op de in de aanvraag aangegeven afvalstromen zijn de hierna volgende sectorplannen van het LAP van toepassing. In de sectorplannen worden de minimumstandaarden gegeven voor de genoemde afvalstoffen.

Sectorplan 2: Procesafhankelijk industrieel afval: Nuttige toepassing.

Sectorplan 9: Organisch afval, houtfractie uit groenafval: Nuttige toepassing met hoofdgebruik als brandstof.

Sectorplan 13: Bouw- en sloopafval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen, onbehandeld hout: Nuttige toepassing als brandstof in onder meer energiecentrales.

De aangevraagde activiteiten zijn in overeenstemming met de betreffende sectorplannen voor deze afvalstoffen en voldoen derhalve aan de hierin genoemde minimumstandaard.

Vergunningtermijn

Wm-vergunningen voor afvalbe- en /verwerkende bedrijven worden ingevolge artikel 8.17, tweede lid, van de Wm afgegeven voor maximaal tien jaar. Een uitzondering is gemaakt voor de afvalverbrandingsinstallaties (AVI's), stortplaatsen en afvalwaterzuiveringsinstallaties die een vergunning voor onbepaalde tijd kunnen krijgen. In het LAP is het in de sectorplannen aangegeven indien van de vastgestelde termijnen kan worden afgeweken. Er is geen reden om in dit geval van de in de wet genoemde termijnen af te wijken, zodat de vergunning voor het bijstoken met biomassa zijnde afvalstoffen wordt afgegeven voor een periode van tien jaar.

Acceptatie en administratieprocedure/kwaliteitsborging biomassa

In het LAP is opgenomen dat bedrijven die afvalstoffen accepteren een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid in hun bedrijfsvoering moeten hebben opgenomen.

Naar ons oordeel geven de bij de aanvraag gevoegde acceptatieprocedures (voor respectievelijk houtspaanders en voor andere biomassa) een adequate borging zodat de kans op onjuiste acceptatie en verwerking van afvalstoffen tot een minimum wordt beperkt. Wij hebben dan ook in de vergunning vastgelegd dat de voor ons relevante delen van de procedures onderdeel van de vergunning zijn. De kwaliteitseisen voor houtspaanders en andere afvalstoffen hebben wij ook in een voorschrift vastgelegd.

Overigens gelden de in de aanvraag beschreven en in de vergunning vastgelegde procedures ook voor biomassa-niet zijnde afvalstoffen. Gezien de aard van deze biomassa die min of meer samenvalt met vorengenoemde afvalstoffen achten wij het gewenst dat hetzelfde acceptatiebeleid daarvoor wordt gehanteerd.

Meldingen ten aanzien van de acceptatieprocedures

Indien een acceptatieprocedure na het in werking treden van de vergunning wordt gewijzigd dan moet vooraf conform artikel 8.19 Wm een meldingsprocedure worden doorlopen. Een melding kan op grond van de wet slechts geaccepteerd worden indien naar ons oordeel blijkt dat ook de gewijzigde acceptatieprocedures een adequate borging geven. De kans op een onjuiste acceptatie en verwerking van afvalstoffen moet ook met de gewijzigde acceptatieprocedure telkens tot een minimum worden beperkt.

Meldingen ten aanzien van nieuwe (afval)stoffen

Een nieuwe, in deze beschikking niet vergunde biomassastroom is op te vatten als "een andere brandstof", zoals bedoeld in onderdeel D 22.1 van de bijlage bij het Besluit milieueffect-rapportage. Dit blijkt uit uitspraak 200600898 van 28 juni 2006 van de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. Dit houdt in dat een melding op grond van artikel 8.19 Wm voor inzet van een nieuwe biomassastroom alleen mogelijk is, nadat een MER-beoordeling heeft plaatsgevonden en er is besloten dat er geen MER behoeft te worden gemaakt. Uiteraard moet een melding daarnaast voldoen aan de overige criteria van artikel 8.19 Wm. In dit geval houdt dat onder meer in, dat die biomassastroom voldoet aan de kwaliteitseisen van de acceptatieprocedure voor schone biomassa en dat het LAP zich niet verzet tegen de inzet van het materiaal in een E-centrale.

In beide gevallen (wijziging procedure, nieuwe (afval)stoffen - biomassa) ontstaan met de beschreven procedure geen andere of nadelige gevolgen voor het milieu dan met deze vergunning zijn toegestaan.

Voor andere wijzigingen zal een veranderingsvergunning nodig zijn.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande zijn de aangevraagde activiteiten doelmatig en in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 10.4, 10.5 en 10.14 van de Wm.

5.2 Gelders Milieubeleidsplan 3 en Energienota 2004-2007

Het initiatief van Electrabel past bij beide beleidsdocumenten, waarin vastligt dat Gelderland ernaar streeft dat voor het einde van de planperiode jaarlijks voor 10,5 PJ aan energie uit biomassa gewonnen wordt. Dit is een onderdeel van de provinciale bijdrage aan de nationale doelstellingen die in paragraaf 1.3 zijn aangehaald.

5.3 Gelderse beleidsregels voor geur in milieuvergunning

Op basis van onze beleidsregels (Provinciaal Blad 2002 nr. 77), die een uitwerking van de NeR zijn, worden maatregelen en normstelling afgestemd op de aard van de omgeving van de inrichting. Verwezen wordt verder naar paragraaf 6.3 van de considerans.

5.4 Gelders maatwerk voor bedrijven

Deze beleidslijnen dienen ertoe om niet alleen de aard van het bedrijf en de omgeving maar ook de gebruikers van de omgeving een rol te laten spelen bij het vergunningverleningsproces. In het onderhavige geval is dan ook uitvoerig overleg geweest tussen aanvraagster, de n.g.o.'s die de belangen van bewoners en het Nijmeegse c.q. Gelderse milieu vertegenwoordigen en ons als bevoegd gezag. Dit overleg was erop gericht om tot een resultaat te komen dat voor alle partijen acceptabel is. Het resultaat hiervan is onderhavige aanvraag en vergunning.

5.5 Duurzaamheid biomassa

Het rapport "Criteria voor duurzame biomassa productie" (d.d. 14 juli 2006) van de projectgroep "Duurzame productie van biomassa" kan hier nog als aparte categorie genoemd worden. Electrabel heeft de intentie uitgesproken te kiezen voor duurzame geproduceerde biomassa, ook zolang de rijksoverheid daartoe nog geen regelgeving heeft opgesteld. Dit komt in de vergunningaanvraag tot uitdrukking en kan daarom dienovereenkomstig ook in de vergunning worden vastgelegd.

6 OVERWEGINGEN BIJ MILIEUESSENTIES

6.1 Algemeen

Bij de beslissing op onderhavige aanvraag hebben wij als toetsingskader de artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 van de Wm toegepast.

Op grond van artikel 8.11, lid 3, worden aan een vergunning voorschriften verbonden die overeenkomen met of ten minste gelijkwaardig zijn aan de in aanmerking komende BBT.

Bij de beslissing op onderhavige aanvraag hebben wij, gelet op de gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, de volgende milieuessenties betrokken:

- lucht;
- geur;
- geluid;
- veiligheid;
- bodem;
- energie;
- preventie;
- afvalwater.

De Europese IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control) 96/61/EG is op 1 december 2005 geïmplementeerd in de Wm. Bij en krachtens de Wm is nu voorgeschreven dat onder andere bestaande elektriciteitscentrales uiterlijk 30 oktober 2007 de beste beschikbare technieken (BBT) dienen toe te passen. Belangrijke wijzigingen dienen direct te voldoen aan BBT.

Inrichtingen dienen in het kader van de vergunningverlening te worden getoetst aan de van toepassing zijnde referentiedocumenten die de beste beschikbare technieken beschrijven, de zogenaamde BREF's, of bij gebreke daarvan aan andere BBT-documenten die krachtens de Wm zijn aangewezen.

Aangezien in dit geval sprake is van een belangrijke wijziging (het aandeel mee te stoken biomassa neemt aanzienlijk toe), wordt in deze vergunning de toetsing aan de BBT uitgevoerd.

In dit kader heeft KEMA onderzocht in hoeverre Centrale Gelderland de beste beschikbare technieken toepast (bijlage 4 bij de aanvraag).

Voor Centrale Gelderland betreft dit mede gezien de Regeling aanwijzing BBT-documenten de volgende BREF's:

- Reference Document on Best Available Techniques for Large Combustion Plants (BREF LCP) met de beste beschikbare technieken voor grote stookinstallaties;
- Reference Document on Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems (BREF CV) met de beste beschikbare technieken voor koelwatersystemen;
- Reference Document on the General Principles of Monitoring betreffende het monitoren van emissies;
- Reference Document on Best Available Techniques on Economics and Cross Media Effects (BREF ECM) betreffende de economie en cross media gevolgen van emissie beperkende maatregelen;
- Reference Document on Best Available Techniques from Storage (BREF ESB) betreffende emissies van opslag en transport van vaste en vloeibare stoffen.

De KEMA concludeert dat de Centrale Gelderland de BBT toepast met een aantal uitzonderingen. Wij hebben Electrabel gevraagd een notitie op te nemen waarin aanvullende maatregelen worden geopperd teneinde te kunnen voldoen aan BBT of duidelijk te motiveren waarom een specifieke BBT-maatregel in het geval van Electrabel niet verlangd kan worden. Deze notitie is als bijlage 17 van de aanvraag toegevoegd en is verbonden aan onze beschikking.

Wij zijn van mening dat Electrabel met bijlage 4 (Rapportage KEMA) en bijlage 17 (Aanvullende maatregelen) in beeld gebracht heeft hoe Electrabel de BBT toepast of welke alternatieve maatregelen zij in specifieke gevallen getroffen heeft om een vergelijkbaar beschermingsniveau te bereiken zoals beoogd wordt in de BBT-documenten.

In de BREF LCP wordt ten aanzien van milieuzorg opgemerkt dat de beste milieuprestaties geleverd worden door een installatie die is uitgerust met de beste technologie en bedreven wordt op de meest effectieve en efficiënte wijze. De definitie voor "techniek" luidt hier: "zowel de gebruikte technologie als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, bedreven en ontmanteld".

Voor gpbv-installaties geldt dat een milieuzorgsysteem (MZS) het instrument is dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische manier om te gaan met zaken als ontwerp, bouw, bedrijven en ontmantelen van een installatie. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden en procedures en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van de totale management en bedrijfsvoering binnen een bedrijf.

Electrabel beschikt over een milieuzorgsysteem dat gecertificeerd is volgens ISO 14001. Op dit onderdeel is CG 13 in werking conform BBT als bedoeld in de BREF LCP. Om het aanwezige MZS te borgen zijn diverse voorschriften opgenomen. Ten aanzien van rapportage geldt dat de inrichting onder het Besluit milieueverslaglegging valt.

6.2 Lucht

6.2.1 Algemeen

Bij wijziging van regelgeving spelen ontwikkelingen in Europees verband een belangrijke rol. De volgende Europese emissierichtlijnen en documenten zijn in dit verband relevant.

- Richtlijn nr. 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afvalstoffen (PbEG L 332, hierna: de Afvalverbrandingsrichtlijn). Deze richtlijn is in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd met het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) dat 15 april 2004 in werking is getreden. Met inwerkingtreding van deze beschikking krijgen de artikelen 5 en 7 van het Bva rechtstreekse werking voor de inrichting van Electrabel.
- De richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (Large Combustion Plants, LCP-richtlijn), welke in de Nederlandse wetgeving is geïmplementeerd door aanpassing van het BEES-A.
- De richtlijn 2001/81/EG inzake nationale emissieplafonds (National Emission Ceiling, NEC-richtlijn). Hierin zijn normen vastgelegd voor onder andere NO_x, SO₂, NH₃ en VOS, welke verder uitgewerkt zijn in de Nationale emissiedoelstelling in het NMP-4. Momenteel worden afspraken gemaakt tussen de overheid en het bedrijfsleven hoe de niveaus van 2010 bereikt kunnen worden. Duidelijk is dat de elektriciteitscentrales hieraan een substantiële bijdrage zullen moeten leveren.
- Vanaf 1 januari 2005 vindt handel in emissierechten voor CO₂ plaats en vanaf 1 juni 2005 ook voor NO_x, met oog op een reductie van de emissie van deze stoffen die moet worden bereikt. Voor CO₂ geldt dat voldaan moet worden aan de Kyoto-afspraken inzake de terugdringing van de uitstoot van broeikasgassen. Met de NO_x-handel wordt een NO_x-reductie beoogd en wel daar waar ze het meest kosteneffectief te realiseren is. In de praktijk gaat dit inhouden dat een bedrijf, afhankelijk van de eigen prestaties, emissierechten kan kopen of verkopen. Zo zijn NO_x-reducerende maatregelen (deels) te financieren door verkoop van emissierechten. Dit laat onverlet dat BBT moet worden toegepast.

6.2.2 Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) van toepassing

In het spraakgebruik worden de termen biomassa en afval doorgaans door en naast elkaar gebruikt. Of een bepaalde biomassasoort juridisch als afval wordt aangemerkt of niet, is niet afhankelijk van de kwaliteit van die biomassa. Het is afhankelijk van externe factoren waaronder de interpretatie van rechtsregels, de herkomst en de wijze waarop die biomassa op de markt wordt gebracht.

Voor het emissieregime is de aanduiding biomassa of afvalstof feitelijk niet van belang, maar wel het onderscheid in schone (witte lijst) en niet-schone (gele lijst) biomassa, omdat dat verschil cruciaal is voor de vraag of CG13 onder de werking valt van respectievelijk de LCP-richtlijn (geïmplementeerd in BEES A) of van de Afvalverbrandingsrichtlijn (geïmplementeerd in het Bva). In de situatie van Electrabel zijn de houtspaanders, die onder omstandigheden kunnen worden aangemerkt als afvalstof, bepalend voor de vraag of eenheid CG13 onder het BEES A valt of onder het Bva. Electrabel vraagt nu ook vergunning voor bijstook van houtspaanders, als zich die omstandigheden (hout zijnde afval) voordoen.

Het Bva zegt in artikel 2, voor zover voor deze vergunning van belang, dat het niet van toepassing is op installaties waarin uitsluitend de volgende afvalstoffen worden verbrand:

- plantaardige afvalstoffen uit de land- en bosbouw;
- plantaardige afvalstoffen van de levensmiddelenindustrie (onder voorwaarden);
- vezelachtige afvalstoffen, ruwe pulpproductie en papierproductie uit pulp (onder voorwaarden);

- houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten;
- afvalstoffen bestaande uit kurk.

De houtspaanders waarvoor Electrabel vergunning vraagt als afvalstof vallen niet onder de afvalstoffen genoemd in artikel 2 van het Bva. De houtspaanders (deels behandeld) zijn immers de uitzondering op de categorie "houtafval" zoals genoemd in artikel 2 van het Bva. Met andere woorden: het Bva is van toepassing op CG13. Het BEES A bepaalt in artikel 2 ten overvloede dat het niet van toepassing is op stookinstallaties waarvoor emissie-eisen zijn gesteld bij het Bva. Uiteraard kunnen het toepasselijke wettelijke regime en de daarop afgestemde inhoud van de vergunning niet wisselen naar gelang op een bepaald moment de brandstof in een installatie wisselt. In de installatie mag te allen tijde een afvalstroom verbrand worden, die haar onder het Bva doet vallen; daarom valt ze ook altijd onder het Bva, ook als die afvalstroom niet mee-gestookt wordt.

Het emissieregime van het Bva voor een installatie als CG13 komt tot stand via de mengregel, die rekening houdt met het rookgasvolume respectievelijk gerelateerd aan de verbranding van steenkool en witte lijst biomassa (Vproces) en aan de verbranding van gele lijst stoffen (Vafval). Tot het laatste rekenen wij de houtspaanders ook als de verstookte houtspaanders op een bepaald moment formeel niet als afvalstof gelden. De overige biomassasoorten waarvoor Electrabel vergunning vraagt worden toegerekend aan Vproces, omdat - zou Electrabel alleen hiervoor vergunning krijgen - het Bva niet van toepassing zou zijn.

Aan de hand van de grenswaarden die aan elk rookgasvolume gekoppeld zijn (respectievelijk Cproces voor steenkool en witte lijst biomassa en Cafval voor gele lijst biomassa) komt de emissiegrenswaarde tot stand via de mengregel met een gewogen gemiddelde van de rookgasvolumes.

Het Bva kenmerkt zich door een strenger toetsingsregime dan het BEES A. Verder reguleert het Bva meer emissieparameters dan het BEES A dat immers alleen eisen oplegt voor SO₂, NO_x en stof. In de mengregel van het Bva zijn ook voor het rookgasvolume afkomstig van kolen en schone biomassa waarden geformuleerd voor bijvoorbeeld zoutzuur en waterstoffluoride.

De normen uit het Bva zijn rechtsreeks werkend; hieraan moeten de momentane waarden op elk moment voldoen. Deze normen kunnen wij derhalve niet opnemen in de voorschriften. Schommelingen in de emissies moeten hier binnenvallen en pieken in de emissies mogen deze normen niet overschrijden. De momentane waarden kunnen gecontroleerd worden volgens de meetmethoden zoals die in de regeling behorend bij het Bva zijn vastgelegd.

In artikel 8 van het Bva wordt het bevoegd gezag verplicht enkele onderwerpen in de vergunning te regelen:

- 1 aangegeven moet zijn welke afvalstoffen mogen worden verbrand;
- 2 de nominale capaciteit van de installatie;
- 3 wat de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden zijn als bedoeld in voorschrift 2.5 van de bijlage bij het Bva;
- 4 de plaats waar van de bemonsterings- en meetpunten moeten zijn gelegen.

Ad 1

Dit hebben wij opgenomen in voorschrift 2.1.1.

Ad 2

In de aanvraag is aangegeven dat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie voor wat betreft de biomassa 8 PJ per jaar bedraagt en voor wat betreft de gehele installatie ca. 47 PJ per jaar bedraagt. Dit ligt vast in punt I van het dictum van dit besluit.

Ad 3

Voorschrift 2.5 uit de meetvoorschriften van het Bva schrijft voor dat binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, de verblijftijd (1), de minimumtemperatuur (2) en het zuurstofgehalte (3) op passende wijze worden gecontroleerd onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden. Blijkens de Nota van Toelichting (NvT) bij het Bva is bedoeld: de slechtst denkbare omstandigheden die redelijkerwijs zijn te verwachten bij een normale bedrijfsvoering, zoals bijvoorbeeld een maximale afvalaanvoer. Uit het MER blijkt dat er slechts sprake is van relatief kleine verschillen voor de meeste categorieën biomassa. De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden treden op onder vollast, met maximale bijstook van biomassa (8 PJ op jaarbasis).

Ad 4

De plaats van de bemonsterings- en meetpunten zijn onderdeel van het in de aanvraag opgenomen meet- en registratiesysteem, dat door punt IV van het dictum onderdeel van de vergunning is.

In artikel 10 van het Bva wordt het bevoegd gezag de mogelijkheid geboden om binnen bepaalde marges nadere eisen in de vergunning op te nemen ten aanzien van voorschriften in de bijlage van het Bva, waar dit uitdrukkelijk is genoemd. Op grond hiervan is voor kwik een input-eis opgenomen in plaats van een emissie-eis (zie verder onder 6.2.8).

Emissie-eisen

Bij het opstellen van deze vergunning zijn wij als volgt te werk gegaan.

De normen uit het Bva zijn rechtstreeks werkend. De waarden worden gecontroleerd volgens de meetmethoden zoals die in het Bva zijn vastgelegd.

De jaargemiddelde waarden zijn echter lager dan de normen uit het Bva. Door het opnemen van de jaargemiddelde waarden worden de huidige prestaties van de installatie vastgelegd. Hierbij zijn twee mogelijkheden: het vastleggen van een jaargemiddelde concentratie of een jaarvracht. Omdat bij het opnemen van een jaarvracht deze gekoppeld moet worden aan een bepaald aantal draaiuren, hebben wij ervoor gekozen om jaargemiddelde concentraties op te nemen. Voor stof is uitgaande van dezelfde redenatie tevens een 24 uursgemiddelde emissiegrenswaarde opgenomen.

Het vastleggen van vrachten is volgens de Nota van Toelichting op het Bva niet toegestaan, maar op grond van artikel 8.11, derde lid, van de Wm (een regeling die boven het Bva gaat) moet een vergunning emissiegrenswaarden bevatten voor de verontreinigende stoffen die met toepassing van ten minste de in aanmerking komende BBT realiseerbaar zijn. Uiteraard stellen wij deze grenswaarden vast voor met name de stoffen genoemd in bijlage III van de IPPC-richtlijn, die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen. Deze richtlijn was immers de aanleiding voor het opnemen van BBT in de wet. Wij hebben hier invulling aan gegeven door jaargemiddelde concentraties op te nemen, omdat anders een relatief grote toename van de emissie van verontreinigende stoffen wordt vergund. Een dergelijke toename achten wij niet nodig en ongewenst en doet tevens geen recht aan de emissiesituatie die met gebruikmaking van de in aanmerking komende BBT voor de installatie realiseerbaar is. De opgenomen jaargemiddelde waarden zijn afgeleid uit bijlage 4 van de aanvraag. In deze bijlage is beschreven op welke wijze Electrabel de BBT toepast en aan de in de Wm geïmplementeerde IPPC-richtlijn voldoet (of kan voldoen). In onderstaande tabel zijn de emissieconcentraties van het BREF (daggemiddeld), de emissieconcentratiegrenswaarde van het Bva en de door Electrabel te behalen emissiegrenswaarde (jaargemiddeld) opgenomen.

In de tabel is aangegeven welke waarden zijn aangevraagd. De emissies zijn weergegeven in mg/m³ bij een zuurstofpercentage van 6%, tenzij anders vermeld. Bij vollast bedraagt het debiet van de installatie circa 2*10⁶ m³/h (7.500 vollasturen per jaar).

Parameter	Referentie range uit BREF voor grote stook- installaties (LCP)	0% meestoken: Bva-emissiegrenswaarde (half)uursgemiddelden	100% meestoken: Bva-emissiegrenswaarde (half)uursgemiddelden	Jaargemiddelde emissiegrenswaarde
CxHy		1,9	1,9	1
SO ₂	20 – 200	197	197	180
NO _x	90 – 200	203	203	150
CO	30 - 50 ^a			200
HCl	1 – 10	30	30	5
HF	1 – 5	10	10	tot 2010: 4 na 2010: 1
Stof	5 – 20	30	30	5 (10 als 24 uursgemiddelde)
Cd&Tl		0,15	0,15	0,0002
Metal enb		0,15	0,15	0,04
Hg ¹		0,05	Gereguleerd door input-eis	Gereguleerd door input-eis
PCD D/F		0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,01 ng/m ³

a genoemde range in de BREF heeft geen betrekking op de ketel die op CG13 is geïnstalleerd

b som metalen = som van As, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb and V

Voor kwik, de som van cadmium en thallium en de som zware metalen geldt dat in de BREF LCP geen concentraties genoemd worden. De eis in de BREF is dat voldaan wordt aan BBT, welke bestaat uit toepassing van een elektrostatisch filter en een natte rookgasontzwavelingsinstallatie.

De jaargemiddelde waarden kunnen pas achteraf worden gecontroleerd aan de hand van het op te stellen milieujaarverslag. Op grond van het in voorschrift 3.1.9 genoemde meet- en registratiesysteem dient Electrabel de emissies te toetsen aan de vergunningwaarden, zodat ook in de loop van een jaar inzicht bestaat in de ontwikkelingen in de concentraties en vrachten.

In onderstaande tekst worden emissies per component gemotiveerd.

6.2.3 CO₂

De elektriciteitsbedrijven hebben zich verplicht tot een CO₂-reductiedoelstelling door ondertekening van het "Kolenconvenant en CO₂-reductie" (verder Kolenconvenant) in 2002. Door het convenant hebben de productiebedrijven zich verplicht tot een CO₂-emissiereductie in de periode 2008-2012, die merendeels gerealiseerd wordt door de inzet van biomassa in kolencentrales. De hiermee beoogde reductie van 3,2 Mton per jaar is te bereiken door 503 MWe opgesteld bio-energievermogen. De emissiereductie van 3,2 Mton per jaar is, naargelang het opgestelde elektrisch vermogen, verdeeld over de productiebedrijven. Dit leidt tot de resultaatverplichting dat de CG13 466 kton per jaar CO₂ reduceert. In het convenant hebben de productiebedrijven hun medewerking verleend aan de invulling van 0,5 Mton per jaar additionele CO₂-reductie.

De afspraken die gemaakt zijn in het Kolenconvenant zijn, wat betreft de vermeden CO₂-emissie, bij het vaststellen van het allocatieplan in het kader van de CO₂-emissiehandel naar voren gehaald. Volgens het allocatieplan moest de onderhavige inrichting in 2005 al aan 37,5% van haar verplichtingen met betrekking tot CO₂-reductie van 2010 voldoen.

